

Door: [Ruby Nefkens voor 'Meubel'](#) op 16 maart 2009

Sloophout

Piet Hein Eek voert al jaren strijd over de bescherming van zijn sloophouten meubels. Zonder twijfel was hij de eerste die materiaal van de sloop verwerkte in meubels. Dat was in die tijd uniek. Gezien het succes van zijn sloophouten meubels waren er meer fabrikanten die dergelijke meubels op de markt wilden brengen. De vraag die toen beantwoord moest worden was: mag Piet Hein Eek anderen verbieden dezelfde materialen in meubels te verwerken?

Het antwoord daarop is: nee.

Zijn de meubels van Piet Hein Eek dan niet beschermd? Het antwoord daarop is ook: nee. Zijn meubels zijn wel beschermd. Op 12 februari 2009 heeft de rechtbank te Alkmaar nog een duidelijke uitspraak gedaan over één van zijn tafels.

Wat allereerst opvalt aan die uitspraak is dat de rechter het op de plaatjes af doet. De meubels werden niet op de zitting getoond. Dat kan gevaarlijk zijn. Wanneer de meubels in het echt met elkaar vergeleken worden ziet men vaak meer afwijkingen dan vanaf de foto's. De rechtbank heeft daar in deze zaak echter geen boodschap aan.

"De voorzieningenrechter acht zich door de over en weer overgelegde foto's voldoende voorgelicht om over het geschil te kunnen beslissen."

In deze rechtszaak wordt van één tafel van Piet Hein Eek geoordeeld dat deze is nagemaakt. Het betreft een ronde tafel met een blad dat met een mozaïek aan sloophout is vormgegeven. De tegenpartij probeert zich nog te verweren door te zeggen dat er zoveel tafels met een mozaïeken blad bestaan en dat dat als zodanig niet te beschermen valt. De rechter bestudeert het tafelblad en concludeert:

onmiskenbaar heeft Piet Hein Eek op het resultaat van deze voorwerpen zijn persoonlijk stempel gedrukt. Dit heeft hij gedaan door een bijzondere wijze van schikking van het gebruikte materiaal met de daarop voorkomende dan wel aangebrachte kleurtinten, het kiezen van zekere productieprocessen en bepaalde hulpstoffen.

Vervolgens vindt de rechter dat de andere partij daar te dicht bij is gekomen door dezelfde wijze van schikking van materialen en kleurstelling: bruine, beige en aanverwante tinten. Opmerkelijk daarbij is dat de rechter vaststelt dat als de tafels op een zwart/ wit foto met elkaar vergeleken worden er nauwelijks onderscheid bestaat. Zou het bij een kleurenfoto anders hebben uitgepakt?

Heel regelmatig wordt mijn mening gevraagd over de al dan niet bestaande gelijkenis tussen meubels. Als argument voor het voldoende afwijken wordt vaak gebruikt dat er voldoende verschillen zijn aangebracht. Zo eenvoudig is het niet. Het enige criterium dat telt is de totaalindruk van beide meubels. Die moet overeenstemmen. Daarbij is wel van belang dat het meubel in kwestie zelf voldoende oorspronkelijk, nieuw of onderscheidend is. Wat niet beschermd is mag in beginsel worden nagemaakt.

Ruby Nefkens, advocaat bij Van der Steenhoven advocaten te Amsterdam

Aan de samenstelling en inhoud van dit artikel is de meeste zorg besteed. Ruby Nefkens en Van der Steenhoven advocaten aanvaarden geen verantwoordelijkheid ten aanzien van op basis van dit artikel genomen beslissingen, tenzij zij vooraf in concrete gevallen zijn geraadpleegd.

